

GEWONE ZITTING 2021-2022

7 JUNI 2022

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

VOORSTEL VAN ORDONNATIE

**tot wijziging van artikel 30 van de
ordonnantie van 29 november 2018 op de
begraafplaatsen en de lijkbezorging**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Binnenlandse Zaken

door de heer Christophe MAGDALIJNS (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen:

Vaste leden: de heren Marc-Jean Ghysseles, Jamal Ikazban, mevr. Fadila Laanan, de heren Ahmed Mouhssin, Hicham Talhi, Vincent De Wolf, de heren Christophe Magdalijns, Francis Dagrín, mevr. Leila Lahssaini, mevr. Els Rochette, de heren Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel.

Plaatsvervangers: mevr. Françoise Schepmans, de heren Emmanuel De Bock, Fouad Ahidar.

Ander lid: mevr. Bianca Debaets.

Zie :

Stuk van het Parlement :

A-428/1 – 2021/2022 : Voorstel van ordonnantie.

SESSION ORDINAIRE 2021-2022

7 JUIN 2022

**PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**modifiant l'article 30 de l'ordonnance du
29 novembre 2018 sur
les funérailles et sépultures**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Affaires intérieures

par M. Christophe MAGDALIJNS (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : MM. Marc-Jean Ghysseles, Jamal Ikazban, Mme Fadila Laanan, MM. Ahmed Mouhssin, Hicham Talhi, Vincent De Wolf, Christophe Magdalijns, Francis Dagrín, Mmes leila Lahssaini, Els Rochette, MM. Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel.

Membres suppléants : Mme Françoise Schepmans, MM. Emmanuel De Bock, Fouad Ahidar.

Autre membre : Mme Bianca Debaets.

Voir :

Document du Parlement :

A-428/1 – 2021/2022 : Proposition d'ordonnance.

I. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Françoise Schepmans, hoofddiener, en mevrouw Bianca Debaets, medeindiener.

Mevrouw Françoise Schepmans geeft aan dat dit voorstel van ordonnantie de begrafenisrituelen betreft. De tekst is uiterst belangrijk omdat hij een zeer concreet antwoord wil bieden op een gerechtvaardigd onbegrip bij nabestaanden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In de context van een overleden dierbare kan dit onbegrip omslaan in smart. Als schepen van de Burgerlijke Stand was zij persoonlijk getuige van een dergelijke situatie. Zij werd gecontacteerd door een dame die enkele jaren geleden haar echtgenoot had verloren. Net als een groeiend aantal families in Brussel had deze dame de crematie van het lichaam van haar overleden echtgenoot aangevraagd. De urne met de as van haar man was, op verzoek van de dame, bijgezet in het funerarium van de gemeentelijke begraafplaats. Natuurlijk had zij op dat moment de mogelijkheid om de urne te ontvangen en thuis te bewaren. Dit soort beslissingen wordt echter niet gemakkelijk genomen in een situatie van verdriet. Enkele jaren later merkt deze vrouw dat, hoewel zij geregeld naar de begraafplaats trok, haar kinderen maar zelden de begraafplaats bezochten vanwege de afstand. Daarom dacht zij de urne met de as van haar man terug te halen om die aan hen toe te vertrouwen en hetzelfde voor haar te doen bij haar overlijden.

Ze ondernam de nodige stappen om de urne met de as van haar man terug te krijgen, maar kreeg te horen dat de gewestelijke regelgeving niet toestaat dat de urne de begraafplaats verlaat. De keuze om de urne op de begraafplaats te houden, die ze in 2016 kenbaar had gemaakt, was inderdaad definitief geworden. Deze dame is terecht radeloos en begrijpt niet waarom zij de as van haar man niet thuis mag bewaren. Uit hun gesprek heeft zij kunnen afleiden dat deze situatie een zware invloed op haar heeft.

Op een vraag die hem werd gesteld, antwoordde minister Bernard Clerfayt dat als een urne eenmaal op een begraafplaats is geplaatst in overeenstemming met de geschreven wensen van een overledene of de keuze van degene die bevoegd is om in de begrafenis te voorzien, is het niet meer mogelijk om op die keuze terug te komen. Een urne die op een begraafplaats wordt bewaard, kan niet aan de familie worden teruggegeven, zelfs niet aan het einde van de bewaarperiode. Aan het einde van de bewaarperiode moet de urne in het ossuarium worden geplaatst, behalve in geval van verlenging van de concessie.

Het voorstel is geenszins bedoeld om een urne van een begraafplaats te halen nadat een overledene bij leven de plaats van de urne heeft bepaald. Het voorstel gaat over een herziening van door de nabestaanden genomen beslissingen bij gebrek aan een schriftelijke verklaring.

De regelgevingen moeten evolueren met de tijd en waar nodig worden aangepast. Zo werd in 2001 toegestaan dat de as aan de nabestaanden kon worden meegegeven als dat de wens van de overledene was. Na de regionalisering van de materie in 2002 werd de verplichting tot een schriftelijke

I. Exposé introductif de Mme Françoise Schepmans, auteure principale, et Mme Bianca Debaets, cosignataire.

Mme Françoise Schepmans indique que cette proposition d'ordonnance concerne les scènes funéraires. Le texte est extrêmement important car il vise à répondre de manière très concrète à une incompréhension légitime des familles endeuillées en Région de Bruxelles-Capitale. Dans le contexte d'un être cher disparu, cette incompréhension peut se transformer en souffrance. Comme échevine de l'état civil, elle a été témoin personnellement de cette situation. Ainsi, elle a été contactée par une dame qui avait perdu son époux il y a quelques années. Comme un nombre croissant de familles bruxelloises, cette dame avait demandé l'incinération du corps de son défunt mari. L'urne contenant les cendres du défunt mari avait, à la demande de la dame, été déposée dans le funerarium du cimetière communal. Elle avait bien sûr, à l'époque, le choix de recevoir l'urne pour la conserver à son domicile. Mais ce type de décision ne se prend pas facilement dans un contexte pénible. Plusieurs années plus tard cette dame constate que, si elle se rend régulièrement au cimetière, ses enfants font, eux, plus rarement ce déplacement pour des raisons de distance. Dès lors, elle a pensé récupérer l'urne contenant les cendres de son mari pour la leur confier et faire de même pour elle lorsqu'elle partira.

Après avoir fait les démarches nécessaires pour récupérer l'urne contenant les cendres de son mari, il lui a été expliqué que la réglementation régionale n'autorise pas la sortie de l'urne hors du cimetière. En effet, le choix de conserver l'urne au cimetière qui avait été exprimé en 2016 était devenu définitif. À juste titre, cette dame est désemparée et ne comprend pas qu'on lui interdise de conserver les cendres de son mari à son domicile. Pour lui avoir parlé, cette situation affecte fortement cette dame.

En réponse à une question qui lui avait été adressée, le ministre Bernard Clerfayt m'avait répondu ce qui suit : « Une fois qu'une urne a été installée dans un cimetière dans le respect de l'écrit laissé par un défunt ou du choix de la personne qualifiée pour pourvoir aux funérailles, il n'est plus possible de revenir sur ce choix. Une urne conservée dans un cimetière ne peut être restituée à la famille, même à l'échéance de la période de conservation. À l'issue de la période de conservation, l'urne devra être placée dans l'ossuaire, sauf en cas de reconduction de la concession. ».

La proposition n'a en aucun cas pour but de retirer une urne d'un cimetière après qu'un défunt a lui-même fixé le choix de l'emplacement de son vivant. La proposition porte sur une révision de décisions prises par la famille en l'absence d'un acte écrit.

Les règlements doivent évoluer dans le temps et s'adapter si nécessaire. Ainsi, en 2001 il a été accepté que des cendres soient remises à la famille si telle était la volonté du défunt. Après la régionalisation de la matière, en 2002, l'obligation écrite du défunt demandant la conservation hors

verklaring van de overledene om de as buiten de begraafplaats te laten bewaren, in 2011 afgeschaft. Dit alles is geleidelijk ten uitvoer gelegd, telkens op basis van de verzoeken van de nabestaanden, en er werd ook rekening gehouden met de moeilijkheden die zich dagelijks ter plaatse voordoen.

Zij vraagt dan ook steun voor deze tekst, om de nabestaanden de mogelijkheid te geven een urne terug te halen met de meeste eerbied voor de nagedachtenis van de overledene, na een periode van vijf jaar. Het is inderdaad begrijpelijk dat de rouwende familieleden en naasten tijdens een begrafenis een beslissing nemen die zij enige tijd later zouden willen heroverwegen. Bovendien zijn zij op het moment van de beslissing soms onvoldoende of slecht geïnformeerd. Er is gekozen voor een periode van vijf jaar, omdat dat een redelijke termijn is om een nabestaanden in staat te stellen een definitieve keuze te maken.

Als er een verzoek wordt gedaan om een urne op te halen, zal deze worden toevertrouwd aan de persoon die oorspronkelijk was aangewezen als bevoegd om de uitvaart te verzorgen. In geval van overlijden van deze persoon zal een gemeenschappelijke beslissing vanwege alle rechthebbenden nodig zijn om de urne op een welbepaalde plaats te laten bewaren.

Het onderwerp dat in het voorstel wordt behandeld is delicaat en gevoelig en raakt iedereen. Dit voorstel is in overeenstemming met de wensen van de nabestaanden.

Mevrouw Bianca Debaets wil in de eerste plaats mevrouw Schepmans bedanken voor het initiatief en voor het uitwerken van dit voorstel. Zij heeft zelf een voorstel van resolutie ingediend waarin wordt gevraagd om een aanpassing aangaande de regelgeving op begraafplaatsen en lijkbezorging om die te laten aansluiten op de evoluerende maatschappelijke wensen en noden. Dat sluit naadloos aan op het onderwerp dat vandaag voorligt.

Met betrekking tot het voorstel van ordonnantie mag men niet vergeten dat het verlies van een dierbare altijd een pijnlijk en de traumatisch moment is. In die zin is het onze maatschappelijke plicht om ervoor te zorgen dat het leed zo draagbaar mogelijk verwerkt kan worden door de nabestaanden. Wat in deze tekst gevraagd wordt is niet meer dan logisch. Het is immers zo dat nabestaanden vrij kunnen kiezen of zij de assen van een overledene bij te houden of op een begraafplaats te zetten. Maar die keuze is steeds definitief. De realiteit leert ons dat nabestaanden, zeker kort na een verlies, niet altijd even heldere keuzes kunnen maken.

Vandaag wil men met deze ordonnantie expliciet mogelijk maken om die urne, na een tijdsgebonden periode van vijf jaar, opnieuw te verhuizen van de begraafplaats naar de nabestaande van de overledene.

Het voorstel van ordonnantie is kort met een relatief kleine wijziging. Maar die is helemaal niet onbelangrijk.

du cimetière des cendres a été supprimée en 2011. Tout cela s'est mis en œuvre progressivement en s'appuyant à chaque fois sur les demandes des familles en constatant aussi les difficultés qui surgissent dans la vie quotidienne sur le terrain.

Elle demande dès lors un soutien pour ce texte, afin de donner la possibilité aux familles de récupérer une urne dans le plus grand respect de la mémoire du défunt, au terme d'une durée de cinq ans. On peut, en effet, comprendre que durant des funérailles, la famille et les proches attristés puissent prendre une décision sur laquelle ils souhaiteraient revenir quelque temps plus tard. En outre, ceux-ci sont au moment de la prise de décision parfois insuffisamment ou mal informés. Il a été opté pour un délai de cinq ans, car il s'agit d'un délai raisonnable pour permettre à une famille de faire un choix définitif.

S'il est demandé de récupérer une urne, celle-ci sera confiée à la personne qui avait initialement été désignée qualifiée pour pourvoir aux funérailles. En cas de disparition de cette personne, il faudra une décision commune de tous les ayants droit afin d'obtenir la conservation de l'urne dans un lieu défini.

Le sujet traité par la proposition est délicat et sensible et touche tout le monde. Cette proposition va dans le sens de la volonté des familles.

Mme Bianca Debaets tient tout d'abord à remercier Mme Schepmans d'avoir pris l'initiative d'élaborer cette proposition. Elle a elle-même déposé une proposition de résolution dans laquelle il est demandé que la réglementation sur les funérailles et sépultures soit mise en conformité avec l'évolution des souhaits et des besoins de la société. Cela s'inscrit dans le droit fil du sujet aujourd'hui à l'examen.

En ce qui concerne la proposition d'ordonnance, il ne faut pas oublier que la perte d'un être cher est toujours un événement douloureux et traumatisant. En ce sens, il est du devoir de la société de faire en sorte que les personnes endeuillées puissent intégrer leur souffrance de la manière la plus supportable possible. Ce que demande le présent texte est la logique même : en effet, les personnes endeuillées sont libres de choisir de conserver les cendres d'un proche décédé ou de les placer dans un cimetière. Mais ce choix est toujours définitif. La réalité apprend que les proches ne sont pas toujours en mesure de faire des choix clairs, surtout quand leur perte est récente.

Aujourd'hui, l'objectif de la présente ordonnance est de permettre expressément la remise aux proches, après une période limitée à cinq ans, de l'urne conservée au cimetière.

La proposition d'ordonnance est brève. Elle apporte une modification relativement mineure mais aucunement insignifiante.

Ze hoopt dat de andere partijen de maatschappelijke relevantie en de noodzaak van dit voorstel zullen inzien en het mede zullen ondersteunen.

II. Algemene bespreking

De heer Mathias Vanden Borre stelt vast dat er wel degelijk een probleem is in Brussel dat een wettelijke aanpassing behoeft. In Vlaanderen bepaalt artikel 24*bis* van het decreet op de begraafplaatsen en lijkbezorging reeds het volgende: “De gemeenteraad stelt de kosten vast die verbonden zijn aan het verwijderen van een asurne uit een graf of een columbarium. Twee jaar na deze verwijdering vervalt de concessie zonder dat deze aanleiding kan geven tot een terugbetaling van de betaalde concessie.”. Het is de logica zelve dat men ook de regelgeving in Brussel zou aanpassen.

Hij wil graag nog verwijzen naar twee andere problemen die er bestaan in Brussel. Er is het probleem van het bestaan van een overlijdenstaks in 17 van de 19 Brusselse gemeenten. Dat wil zeggen dat de nabestaanden van een overledene een administratieve kost dienen te betalen die geen enkele meerwaarde heeft. Daar zou dan ook beter komaf meer worden gemaakt. Voorts blijkt dat in de praktijk, ondanks een recente nieuwe ordonnantie, transferts van een overleden persoon tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de andere gewesten nog altijd niet even vlot verlopen.

De overheid moet het de nabestaanden zo makkelijk mogelijk maken en in geen geval de situatie moeilijker maken dan ze al is.

De heer Marc-Jean Ghysels zegt dat zijn fractie voor dit voorstel van ordonnantie zal stemmen. Dit voorstel is belangrijk om de pijn van de nabestaanden te verzachten. Hij vraagt ook om zoveel mogelijk richtbaarheid te geven aan deze nieuwe procedure, om de verwachtingen van de burgers zo goed mogelijk in te lossen.

De heer Ahmed Mouhssin is van mening dat er een hele opsporing moet gebeuren van alle kleine problemen waarmee de nabestaanden van een overledene soms te maken krijgen. Hij deelt mee dat hij de bevoegde minister enige tijd geleden had ondervraagd over alle bestaande belastingen en de noodzaak deze te harmoniseren. Hij zegt zich ervan bewust te zijn dat het hier niet om een gewestelijke bevoegdheid gaat en dat het dus niet aan de minister is om voor de gemeenten te beslissen welke belastingen geheven moeten worden. Hij kan echter wel initiatieven nemen om ervoor te zorgen dat alle actoren met elkaar overleggen om tot harmonisatie te komen. Dit overleg zou ook kunnen plaatsvinden op initiatief van de Conferentie van Burgemeesters. Hij hoopt dat een dergelijk initiatief genomen zal worden.

Mevrouw Leila Lahssaini zegt dat haar fractie dit voorstel zal steunen om de nabestaanden bedenktijd te geven en te vermijden dat het verdriet of de vragen na een overlijden nog groter worden door procedures waarvan de betekenis niet altijd begrepen wordt. Aangezien zij bij de burgerlijke stand van een

Elle espère que les autres partis mesureront la pertinence sociale et la nécessité de cette proposition et qu'ils la soutiendront.

II. Discussion générale

M. Mathias Vanden Borre constate qu'il y a effectivement un problème à Bruxelles et qu'une adaptation légale s'impose. En Flandre, l'article 24*bis* du décret sur les funérailles et sépultures dispose déjà ce qui suit : « Le conseil communal établit les frais liés à l'enlèvement de l'urne cinéraire d'une sépulture ou d'un columbarium. Deux ans après cet enlèvement, la concession prend fin sans que celle-ci puisse donner lieu à un remboursement du prix de la concession. ». Il est logique que la réglementation bruxelloise soit également modifiée.

Il souhaite encore se référer à deux autres problèmes qui existent à Bruxelles. Il y a le problème de l'existence d'une taxe de mise en bière dans 17 des 19 communes bruxelloises. Cela signifie que les proches d'une personne décédée doivent payer des frais administratifs qui n'ont aucune valeur ajoutée. Il vaudrait mieux y mettre un terme. En outre, il s'avère qu'en pratique, malgré une nouvelle ordonnance récente, les transferts d'une personne décédée entre la Région de Bruxelles-Capitale et les autres Régions ne se passent toujours pas sans heurts.

Les pouvoirs publics doivent faciliter autant que possible la tâche des proches et ils ne doivent en aucun cas rendre la situation plus difficile qu'elle ne l'est déjà.

M. Marc-Jean Ghysels indique que son groupe votera pour cette proposition d'ordonnance. Cette proposition est importante pour la douleur à laquelle les familles sont confrontées. Il demande également que l'on veuille à donner la plus grande publicité possible à cette nouvelle procédure, de manière à répondre au mieux aux attentes des concitoyens.

M. Ahmed Mouhssin estime qu'un travail d'artisan doit être fait pour identifier tous les petits problèmes auxquels sont parfois confrontées les familles d'un défunt. Il indique avoir interpellé il y a quelque temps le ministre compétent sur toutes les taxes existantes et sur la nécessité d'harmoniser celles-ci. Il indique être conscient du fait qu'il ne s'agit pas d'une compétence régionale et qu'il n'appartient donc pas au ministre de décider, à la place des communes, des taxes qui doivent être prélevées. Par contre, il lui est possible de prendre des initiatives pour que l'ensemble des acteurs se concertent en la matière afin d'arriver à une harmonisation de celles-ci. Une telle concertation pourrait également se faire à l'initiative de la conférence des bourgmestres. Il dit espérer qu'une telle initiative sera prise.

Mme Leila Lahssaini indique que son groupe soutiendra cette proposition qui permet aux familles de disposer du temps de la réflexion et d'éviter que soit aggravé le deuil ou les questions qui se posent après un décès par des procédures dont on ne comprend pas toujours le sens. Pour

gemeente heeft gewerkt, zegt zij zich ervan bewust te zijn dat nieuwe procedures soms tot extra werk leiden. Daarom is het belangrijk dat de procedure voor het terughalen van een urne voldoende duidelijk is. Het is ook belangrijk dat men de mensen bij een overlijden de verschillende stappen en mogelijkheden die voor hen openstaan uitlegt.

De heer Emmanuel De Bock wil mevrouw Schepmans en de persoon die haar gecontacteerd heeft, op het hart drukken hoe belangrijk het is om dit soort verzoeken door te geven. Het politieke leven maakt het mogelijk op bijzondere situaties te reageren, en soms kunnen wij vanuit een individueel geval naar een politieke actie overgaan die iedereen ten goede komt. Bij de moeilijke overgang van het leven naar de dood kan men met een dergelijk voorstel aan de nabestaanden van een overledene de menselijkheid in ieder van ons laten zien.

Mevrouw Els Rochette merkt op dat een dierbare verliezen het meest ingrijpende is dat een mens kan overkomen. Het is dan ook belangrijk dat de families zo weinig mogelijk praktische bekommernissen zouden hebben na een overlijden. Het is positief dat met dit voorstel families vijf jaar nadien nog kunnen kiezen om een urne op een andere plaats te bewaren. Haar fractie steunt dit voorstel ten volle.

De heer Vincent De Wolf zegt dat, wanneer de heer Mouhssin hem een persoonlijke, respectabele en positieve opdracht geeft, hij een onweersstaanbare drang heeft om dat te doen. Hij merkt ook op dat dit verzoek aantoont dat het om praktische redenen nuttig kan zijn om zowel parlementariër als burgemeester te zijn om dingen gedaan te krijgen.

Mevrouw Françoise Schepmans bedankt haar collega's voor hun steun aan dit voorstel van ordonnantie. Zij vindt de termijn van vijf jaar een redelijke termijn. De diensten van de burgerlijke stand van de gemeenten hebben een aanzienlijke werklast, maar het voorstel bepaalt dat een verzoek om teruggave van een urne pas aan het einde van de voorziene termijn kan worden ingediend, en niet vóór die vijf jaar bedenktijd. Ook zegt ze akte te hebben genomen van de opmerkingen over de belastingen, die van gemeente tot gemeente sterk verschillen, en van het feit dat een verplaatsing van het ene Gewest naar het andere enige moeilijkheden kan opleveren. Deze elementen moeten noodzakelijkerwijs in aanmerking worden genomen bij de toekomstige besprekingen.

III. Toevoeging van medeondertekenaars

De heren Marc-Jean GHYSSELS, Ahmed MOUHSSIN, Emmanuel DE BOCK, Mathias VANDEN BORRE, mevr. Leila LAHSSAINI, mevr. Carla DEJONGHE en mevr. Mme Els ROCHETTE worden toegevoegd aan de lijst van medeondertekenaars van het voorstel van ordonnantie.

avoir travaillé au sein d'un service de l'État civil d'une commune, elle dit être consciente que de nouvelles procédures amènent parfois un travail supplémentaire. Dès lors, il faut veiller à ce que la procédure de récupération d'une urne soit suffisamment clarifiée. Il est également important que soient expliquées aux personnes, après un décès, les différentes démarches à suivre et les possibilités qui se présentent à elles.

M. Emmanuel De Bock souhaite témoigner à Mme Françoise Schepmans et à la personne l'ayant contactée toute l'importance qu'il y a à relayer ce type de demandes. La vie politique permet de répondre à des situations particulières et, parfois, on peut d'un cas individuel généraliser une action politique qui profite à tous. Dans la difficulté du passage de la vie à la mort pour la famille d'un défunt, ce type de proposition permet de témoigner de l'humanité qu'il y a en chacun de nous.

Mme Els Rochette fait remarquer que la perte d'un être cher est la chose la plus dure qui puisse arriver à une personne. Il est donc important que les familles aient le moins de soucis pratiques possible après un décès. Il est positif que cette proposition permette aux familles de choisir, cinq ans plus tard, de conserver une urne dans un autre endroit. Son groupe soutient pleinement cette proposition.

M. Vincent De Wolf indique que quand M. Mouhssin le charge d'une mission personnelle, respectabele et positive, il a une impulsion irrésistible qui le pousse à le faire. Il remarque en outre que cette demande démontre que, pour des raisons pratiques, être à la fois parlementaire et bourgmestre peut être utile pour faire avancer les choses.

Mme Françoise Schepmans remercie l'ensemble de ses collègues du soutien qu'ils apportent à cette proposition d'ordonnance. Elle dit estimer que le délai de cinq ans est raisonnable. Il y a une charge de travail importante dans les services de l'État civil des communes, mais la proposition prévoit qu'une demande de récupération d'urne ne pourra se faire qu'à l'issue du délai prévu et non avant ces cinq années de réflexion. Elle dit encore avoir pris bonne note des remarques concernant les taxes fort différentes d'une commune à une autre et du fait qu'un transfert d'une Région à une autre pourrait susciter des difficultés. Ces éléments doivent nécessairement nourrir de prochaines réflexions.

III. Ajout de cosignataires

MM. Marc-Jean GHYSSELS, Ahmed MOUHSSIN, Emmanuel DE BOCK, Mathias VANDEN BORRE, Mmes Leila LAHSSAINI, Carla DEJONGHE et Els ROCHETTE sont ajoutés à la liste des cosignataires de la proposition d'ordonnance.

IV. Bespreking van de artikelen*Artikelen 1 en 2*

De artikelen lokken geen enkel commentaar uit.

Stemming

De artikelen 1 en 2 worden aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

V. Stemming over het geheel van het voorstel van ordonnantie

Het voorstel van ordonnantie wordt in zijn geheel aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

- Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.

De Rapporteur

Christophe MAGDALIJNS

De Voorzitter

Guy VANHENGEL

IV. Discussion des articles*Articles 1er et 2*

Les articles ne suscitent aucun commentaire.

Vote

Les articles 1er et 2 sont adoptés à l'unanimité des 14 membres présents.

V. Vote sur l'ensemble de la proposition d'ordonnance

La proposition d'ordonnance, dans son ensemble, est adoptée à l'unanimité des 14 membres présents.

- Confiance est faite au rapporteur pour la rédaction du rapport.

Le Rapporteur

Christophe MAGDALIJNS

Le Président

Guy VANHENGEL